

актъ но не отказва да се е виждалъ съ Лепавцова при зами-
нуването за гр. Търново въ началото на 1891 год. При това
свиждане обвиняемия Лепавцовъ твърди, че Т. Китанчевъ го
прѣдопрѣдилъ да не съобщава нищо за заговора, ако бжде
заловенъ и распитванъ отъ полицията. Освѣнъ указаното, Т.
Китанчевъ не отказва, че е билъ въ близки и тѣсни сно-
шения съ Наума Тюфекчиева и Лепавцова.

14). Че обвиняемия Александръ Карагюлевъ отказва
всички обвинения, които му се прѣписватъ по обвинителния
актъ, обаче отъ показанията на свидѣтелитѣ: Антонъ Петрова,
Денко Илиева, Клия Карагюлева, Д. Карагюлева, Апостолъ
Иванова и Стефанъ Николова и обвиняемия Лепавцова, сж
отвѣрдява: а) По показанията на Антонъ Тодорова: че Кара-
гюлевъ, като е оплаквалъ положението на България, слѣдъ
убийството на майора Паница, искавалъ е желание за подо-
бръние съ Руссия, че за Паница трѣбвало да се отмѣсти, като
се убие министръ Стамболовъ, че ако се намѣри такъвъ чо-
вѣкъ, щѣло да му се заплатятъ 2000 лири; че въ квартирата
му въ Петричъ е идвалъ често Наумъ Тюфекчиевъ; че вед-
нажъ заедно съ Карагюлева, като сръщнали по Ломското
шоссе министра Стамболова, Карагюлевъ е съжалявалъ, че
нѣмалъ въ него врѣме възможностъ да убие г. Стамболова;
че въ фабриката на Карагюлева въ края на 1890 год. е ид-
вало нѣкое непознато лице въ шопски дрѣхы, което лице Ал.
Карагюлевъ нарѣкалъ, че е майсторъ за правение ледникъ
при фабриката, докаралъ го въ града и обратно въ с. Пет-
ричъ; че това сжщото непознато лице Ал. Карагюлевъ отпра-
вилъ съ своя конь и чизми до дѣдо Тончевия ханъ въ Дра-
гоманското дефиле, и че за да върне коньтъ и чизмитѣ на-
задъ, заедно съ непознатото лице е ходилъ слугата Денко
Илиевъ; че А. Петровъ виждалъ у Карагюлева единъ револ-
веръ, който приличалъ на тия, които сж намѣрени въ гради-
ната послѣ убийството на министръ Бѣлчева, съ сидефена
дрѣжка и най-послѣ сзидѣтеля А. Петровъ познава отъ имѣю-
щитѣ се въ дѣлото фотографически карточки на Ивана Ко-
зарева, че непознатото лице, което е идвало на фабриката въ
Петричъ, е сжщото; б) по показанията на Д. Карагюлевъ и
Клия Карагюлева, че у тѣхъ дѣйствително е идвало нѣкое не-
познато лице къмъ края на 1890 год., проживѣло нѣколко дена
и отъ послѣ А. Карагюлевъ го е пратилъ съ коня си и слу-